

ikke den, man skulde offre Penge paa. Saalangt ere de Herrer komne fra deres gamle liberale Forgængere, fra deres Fædre, deres gamle Fædrene; de ere sunkne helt ned i Militarismen, de ere endte der, hvor saadanne Partier, den europæiske Reaktion, al tid ender, nemlig i Militarismen, og der blive de. Jeg tror, det kan være overordentlig nyttigt, at det engang er blevet saa smukt og klart besluttet under denne Deb. Om ikke Finantsloofbehandlingen skulde føre til andet end at staa fast, hvor de Herrer virkelig ere komne hen gjennem den Røst, hvorved de nu i en Række have støttet provisoriske Foranstaltninger, saa vil det være en stor Oplysning. Thi det er ganske klart, at det, der ligger bagved de Herrer's Angst, ikke for at tømme Statskassen, hvad der Ingen tænker paa, men for at bruge af Statskassens Beholdning til civile Formaal, er ikke blot en militaristisk Betragtning, men ogsaa en politisk: det forstaaer jeg meget godt. Et Parti hvis Interesse er at være fri for Rigsdagens Indblanding, maa altid sørge for at have en fuld Statsskatte. Jo fuldere Statskassen er, desto større Magt har Regjeringen; og desto mindre betyder Bevillingsmyndigheden. Jeg veed ikke, om Forslaget er taget tilbage igjen, men i alt Fald antager jeg det for givet, at det bliver forkastet ved Afstemningen. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa.

Jeg har nærmest bedt om Ordet for at udtale en Tak til den ærede Kultusminister, fordi han saa bestemt hævdede Thinaets Ønsker ligesom overfor Mænders Kommune i Anledning af de Ord, der bleve udtalte af det ærede Medlem fra Randers (Wittichau). Jeg vil ogsaa sige, at dersom man i Randers Kommunalbestyrelse er i den Grad ligeablidig for Ønsker, der ere udtalte her fra Regjering og Rigsdag, at man ikke taar det allerfjerneste Hensyn dertil, kan jeg ikke forstaa det paa anden Maade, end at Randers Kommunalbestyrelse overhovedet ikke ønsker at have med os at gøre. Men jeg kan ikke tro, at det virkelig er Meningen. Thi hvad jeg i saa Henseende har erfaret fra de Mænd, der staa i Spidsen for den Sag i Randers, gaar i sit Modsat Retning. Jeg tror ikke, at der kan her ske en saadan

Stemming, som det ærede Medlem fra Randers sagde. — Til Slutning skal jeg blot bemærke, at de tre Byer, hvis kommunale Skolevæsen der er Tale om at faae udbillet som Betingelse for Realskolebevilling — jeg nævnte dem ikke i mit første Foredrag, og jeg anser det derfor for rigtig at nævne dem nu — ere Holbæk, Næstved og Næstved. Oplysningerne fra Næstved vare jo ikke opmuntrende, det skal jeg indrømme, men i saa stort Omfang have de næppe foreligget for Finantsudvalget. Smidlerit er jo, efter den ærede Ministers Udtalelse, Betingelserne ganske betragtede, saa vi behøve i den Henseende ikke at nære nogen Frygt. Jeg vil blot med Hensyn til de 25 Timer gøre opmærksom paa, at det ikke er Meningen derigjennem at ville binde Administrationen til at forlange 5 Dages Undervisning med 5 Timer om Dagen, men at det baade med Hensyn til Dage og Fordelingen i Klasser maa staa Administrationen frit for at lempe det saaledes, som den selv anser det for ønskeligt. Tallet „gennemsnitlig 25“ er blot en veiledende Norm, som vi naturligvis ogsaa efter Ministers Udtalelse kunne betragte som accepteret, og der er derfor i saa Henseende ikke nogen Grund til at nære Betænkeligheder ved at give de Bevillinger, som jeg altsaa skal anbefale.

Jaad: Jeg skal blot gøre en ganske kort Indsigelse mod de forskellige Bemærkninger, som det ærede Medlem rettede, snart mod „de Herrer“, snart mod Hvore og snart mod Amtmands Wille eller hans Venner her i Salen, da de aldeles ikke passe i det Mindste ikke paa de Meningsfæller, jeg har den Ære at tilhøre. Der er faldet Udtalelser fra to af vore Venner, idet den ene stillede Forslag om at udsætte Bygningen af Kunstmuseet, og den anden støttede dette Forslag. Hvad disse to Herrer have sagt i deres eget Navn og for egen Regning, kan Høretpartiet i Almindelighed ikke bære Ansvar for, ligesaa lidt som for hvad Amtmands Wille ved en anden Leilighed har udtalt.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

10. Endringsforslag under Nr. 55 paa Udvalgets Liste til § 21 af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, tiltraadt af Udvalget:

L. A. 2. (Forhøielse af Ministeriets Medhjælpssum) (Bil. Nr. 51).

Summen 14,000 Kr. forhøies med 1,500 Kr.

vedtoges uden Afstemning.